

Сучасний стан розвитку інфраструктури промисловості потребує забезпечення усіх суб'єктів ринкових відносин різноманітною інформацією (бізнес-інформація, новини, специфічна галузева інформація, нові наукові розробки). Тому в обласних містах доцільно створити регіональні інформаційно-маркетингові центри, які будуть застосовувати інформаційний маркетинг для розвитку товарних ринків та галузей промисловості. В Україні це може бути державний проект, комерційний або змішаний, у якому існуватиме можливість безкоштовного і частково безкоштовного одержання інформації, залишення цінної інформації, одержання порад і розміщення рекламної інформації [6].

Тому напрямки подальших досліджень повинні спрямовуватися на пошуки перспективних форм розвитку персоналу в умовах поширення набуваючих силу інтеграційних процесів і міжнаціонального поділу праці.

Список використаних джерел:

1. Менеджмент процессов / Под ред. Й. Беккера, Л. Вилкова, В. Таратухина, М. Кугелера, М. Роземанна; М. : Эксмо, 2008. 384 с.
2. Ивлев В. А., Попова Т. В. Реорганизация деятельности предприятий: от структурной к процессной организации. М. : Научтехлитиздат, 2000. 282 с.
3. Бьёрн Андерсен. Бизнес-процессы. Инструменты совершенствования / Пер. с англ. М. : ИНФРА-М, 2005. 319 с.
4. Жуковський М. О. Трудові ресурси як складова конкурентоспроможності підприємства. *Актуальні проблеми економіки*. 2007. С. 54–59.
5. Базаров Т. Ю., Еремина Б. Л. Управление персоналом. М. : ЮНИТИ, 1998. 126 с.
6. Колот А. М. Мотивація персоналу: Підручник. К. : КНЕУ, 2002. 337 с.
7. Грішнова О., Шпирко О. Конкурентоспроможність персоналу підприємства: критерії визначення та показники вимірювання. *Україна: аспекти праці*. 2004. № 3. С. 3–9.
8. Данюк В. М. Організація праці менеджера. Навч. посіб. К. : КНЕУ, 2006. 276 с.

УПРАВЛІННЯ ПЕДАГОГІЧНОЮ ВЗАЄМОДІЄЮ У КОЛЕКТИВІ ЗАКЛАДУ ОСВІТИ В УМОВАХ НУШ

Білько М. С., Бабенко І. В.
(Полтава, Україна)

Демократизація і гуманізація сучасної вітчизняної шкільної освіти потребує таких способів організації освітньої діяльності, які будуть сприяти безперервному розвитку учнів і забезпечать переорієнтацію

навчання від набуття знань до розвитку ключових компетентностей і наскрізних умінь особистості.

Відповідно до Закону «Про освіту», «метою повної загальної середньої освіти є різнобічний розвиток, виховання і соціалізація особистості, яка усвідомлює себе громадянином України, здатна до життя в суспільстві та цивілізованій взаємодії з природою, має прагнення до самовдосконалення і навчання впродовж життя, готова до свідомого життєвого вибору та самореалізації, трудової діяльності та громадянської активності» [1].

Змінився також зміст навчання школярів зі знаннєвого на компетентнісний. Компетентного учня, здатного застосувати свої знання і вміння на практиці в різних життєвих ситуаціях, може сформувати лише компетентний учитель. Тобто, успішне вирішення завдань навчання і виховання підростаючого покоління значною мірою залежить від рівня сформованості професійної компетентності учителя, готовності до міжособистого спілкування, знаходження необхідних компромісів, вирішення конфліктів та особливо запобігання ним тощо [2].

Освітнє середовище – це єдиний організм, успішне функціонування якого може бути забезпечено злагодженим взаємодією кожної його частин, тобто суб'єктів освітнього процесу. З одного боку, взаємодія вчителів регламентується їх професійними обов'язками, з іншого боку, міжпедагогічна взаємодія неможлива без налагодження справжніх взаємин двох особистостей.

Будь-яка професійна взаємодія у сфері освіти значуща через включеність у неї учня. Взаємодія та співпраця фахівців можливі за умови розуміння та виконання ними своїх професійних обов'язків. Освітня система передбачає взаємодію всіх суб'єктів освітнього процесу, що забезпечується спільною метою, Але всередині системи окремі її елементи підпорядковуються правилам взаємодії та функціонування.

Для всіх членів педагогічного колективу ділові взаємини мають обов'язковий характер, і кожен з них, незалежно від статусу, повинен будувати доброзичливі ділові контакти та продуктивно взаємодіяти з колегами, незважаючи на особистісні стосунки та переваги.

Взаємодію у системі «учитель – учитель» можна описати з позиції системності і з позиції якостей педагога. Система – це безліч елементів із співвідношеннями та зв'язками між ними, які утворюють певну.

Освітня система передбачає взаємодію всіх суб'єктів освітнього процесу, що забезпечується спільною метою. Але всередині системи окремі її елементи підпорядковуються правилам взаємодії та функціонування. Професійні вміння та педагогічні вміння не тільки не можуть бути відчужені від освіти та досвіду учителя, особливо у НУШ, але мають бути пов'язані з його особистістю.

Ефективне управління діловим спілкуванням у закладах освіти в умовах НУШ може бути характеристикою якості діяльності керівника, здібності забезпечувати ефективну управлінську діяльність, створювати

у колективі особливу атмосферу, що породжує певні норми відносин і поведінки. Воно буде ефективним за наявності у керівника комунікативних навичок для досягнення цілей професійної діяльності, культури ділового спілкування, мотивації до ефективної професійної діяльності тощо.

Таким чином, взаємодія педагогів є сполучною ланкою між частинами освітньої системи. Характер взаємодії визначається як професійними компетенціями педагогів, так і особливостями їх особистісної сфери, що виявляються в індивідуальних особливостях особистості та її ціннісно-сміслової сфери. Спрямовує, організовує та підтримує цю взаємодію адміністративна частина освітньої системи. І чим більш психологічно компетентні всі учасники освітньої системи, тим більш злагоджено і гармонійно функціонує кожен з її елементів.

Список використаних джерел:

1. Закон України «Про освіту» [Електронний ресурс]. 2019.
2. Нова українська школа : концептуальні засади реформування середньої школи / за заг. ред. Грищенко М. [Б. м., 2016]. 40 с.

АСПЕКТИ ВИКОРИСТАННЯ ТЕХНОЛОГІЇ «ЕДЬЮТЕЙНМЕНТ» ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ ШКІЛЬНОГО КУРСУ БІОЛОГІЯ

Бова А. Ю.

(Полтава, Україна)

Розвиток системи освіти вимагає від педагогічної науки й практики вивчення і впровадження сучасних технологій та нових методів навчання здобувачів освіти. Включення ігрових технологій у освітній процес є одним із ефективних способів підвищення компетентностей учнів, подолання труднощів, перешкод, психологічних бар'єрів; підвищення мотивації ініціативності, творчого підходу, уяви, цілеспрямованості; вирішення питання передачі знань, умінь, навичок; формування колективізму [1].

Едьютейнмент – це нова освітня технологія. Надання інформації в ігровій формі сприяє її швидкому засвоєнню та позитивно впливає на мотивацію школярів щодо їх навчання, а також відіграє важливу роль у визначенні обсягу інформації, яку вони можуть засвоїти, сприяє перетворенню процесу засвоєння знань на захоплюючий, різноманітний, доступний і цікавий для учнів процес [3].

До основних переваг означеної технології можна віднести: активне залучення здобувачів освіти до освітнього процесу (наприклад, кілька хвилин навчання з використанням едьютейнмента можуть бути більш продуктивними, ніж звичайна годинна лекція);